

skal prøve at komme med fornuftige Forslag, saaledes som jeg for øvrigt længe har gjort det, saa kan vi jo se, hvor ærlig og oprigtig man er fra den Side, om man vil støtte disse Forslag eller ikke.

Jeg skal saa vende mig til det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich), der sagde, at der kunde let blive Proces om det Skattepaalæg, der er foreskrevet i sidste Paragraf. Nej, det kan der ikke, deri tager det ærede Medlem fejl. Et Skattepaalæg, der er vedtaget paa lovlige Vis, kan der ikke protesteres mod ved Domstolene. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde paa ærerørig Maade omtalt de adelige Familier. Nej, jeg erindrer godt, at der har været Bernstorffer, Reventlow'er og andre udmærkede adelige Slægter. Jeg sagde blot: Hvor har man mærket noget til Adelslægterne her i Samfundet siden Afskaffelsen af den privilegerede Valgret? Det sidste, vi mærkede til den, var den Indfyldelse, de havde i Landstinget i Kraft af den privilegerede Valgret. Denne politiske Indfyldelse tabte de ved Grundloven af 1915. Jeg spurgte saa: Hvor har vore adelige Slægter været i de sidste Aar? Her var der jo en rig Lejlighed til at udmærke sig i disse Krigsaar. Men hvor har vi set dem udmærke sig ved samfundsmæssigt Arbejde, hvor er de gaaet i Spidsen; hvor har de vovet og ofret noget af deres Formuer eller gjort et stort personligt Arbejde? Det er overmaade lidt, vi i disse Tider har mærket til vore adelige Slægter. Det er det, jeg har sagt, jeg har ikke nævnt nogen Person. Jeg har tværtimod sagt, at alt dette var en naturlig Følge af, at de fideikommissariske Baand har opretholdt disse Slægter flere Generationer igennem i Rigdom og uden Arbejde. Det er derfor ogsaa i disse Slægters virkelige Interesse, at denne kunstige Bevarelse af Formuen ophører, at Børnene ogsaa der kommer til at gaa lige i Arv som i andre Slægter. Da vil Kappelyst og Arbejdslyst ogsaa komme til at virke i disse Slægter. Og hvis Formuerne bevares i dem som et værdifuldt Gode, hvis ikke en Verdensomvæltning omstøder alt dette, vil de have større Chancer end andre til at komme frem til saadanne Stillinger, hvor de kan gøre et virkeligt værdifuldt Arbejde for det Folk, de lever i. Det var

det, jeg sagde før. Det kunde aldrig falde mig ind at ville fornærme nogen af disse Slægter. Der er selvfølgelig alle Slags Folk i dem. Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt sagde til mig, at jeg maatte dog ikke tro, at i disse Slægter interesserede Forældrene sig ikke lige saa stærkt for deres Børns Opdragelse som andre Forældre. Nej, det tror jeg heller ikke. Jeg har ogsaa Beviser for det, thi i min Egenskab af Justitsminister har jeg gentagne Gange faaet Henvendelser fra Overhovederne for saadanne Slægter om at træffe saadanne Arrangementer, at Børnene nogenlunde kunde gaa lige i Arv, eller hvis det var for meget, om det da ikke kunde ordnes saaledes, at de yngre Børn dog kunde faa nogen Arvelod, og Successor, den ældstfødte, ikke skulde tage det alt sammen. Det var Udslag af kærlige og omhyggelige Forældres Bekymring for deres Børns Vel. Det er i Sandhed ikke altid let for en Fideikommissbesidder at sidde og opdrage en Børneflokk, vidende, at en af dem skal blive rig, men alle de andre fattige. Det er ikke tidssvarende. Det er i højeste Grad i disse Slægters Interesse, at det bliver ophævet.

Det ærede Medlem sagde fremdeles, at han aldeles ikke kunde forstå, hvilken Forskel der var paa at ophæve disse fideikommissariske Baand paa rene Pengekapitaler og Ophævelse af al Arveret. Ja, naar det ærede Medlem ikke kan se det, vil det tage mig alt for lang Tid, og det kan heller ikke være min Skyldighed, herfra at undervise det ærede Medlem derom. Men naar det ærede Medlem siger, at hvis noget saadant kommer i Forslag, vil han bekæmpe det med alle til Raadighed staaende Midler, haaber jeg ikke, det skal tages alt for bogstaveligt. Det skal vel for det første være alle lovlige Midler, og det skal vel heller ikke være lige til det yderste, da det ærede Medlem jo ikke driver sin Opposition mod det foreliggende Forslag videre, end at han ikke vil stemme imod det, men blot afholde sig fra at stemme.

Det ærede Medlem sagde, at Successorerne rimeligvis vilde sagsøge Staten, men ikke derved komme til at opponere mod deres Forældre. Jo, det vil de i hvert eneste Tilfælde, hvor de vil an-